

ఇష్టం లేకుండా, బలవంతం మీద,
అద్దం ముందు కూర్చుని ముస్తా
బొతూంది నీరజ !

మనసుకి బాగా నచ్చిన వీర
కట్టుకోలేదు, యిష్టం లేనిదేదో తీసి
చుట్టుకుంది.

ఇష్టమైన ముత్యాలపెట్టు నలంక
రించుకోలేదు. ఉబుసు పోకక్కొన్న
మామూలు గోలుసు వేసుకుంది.

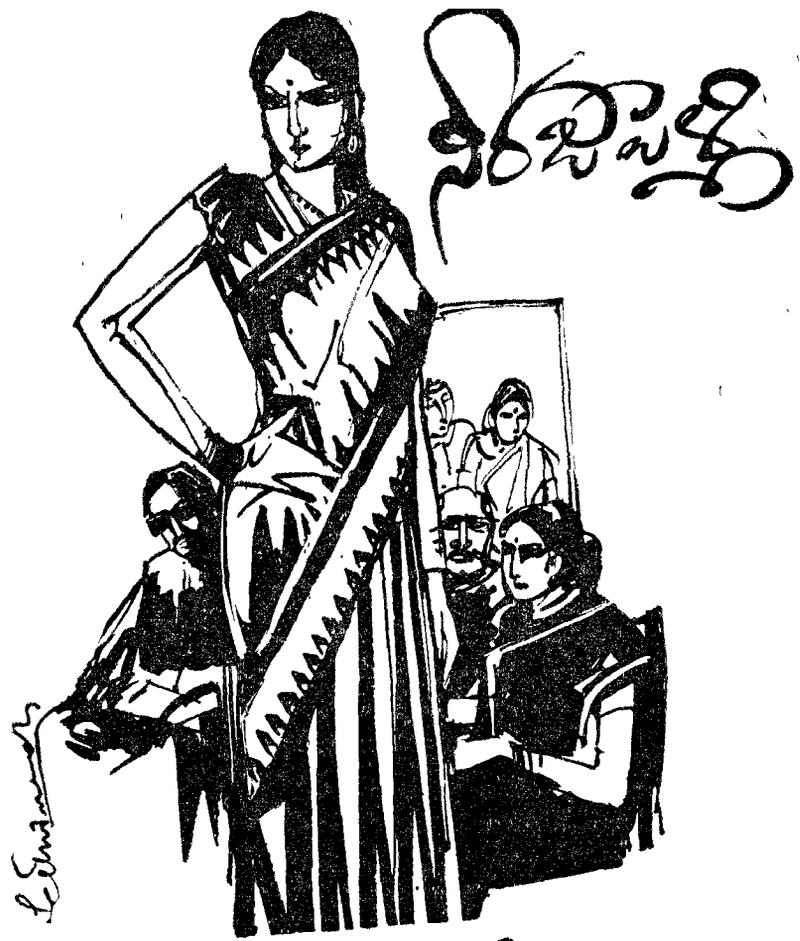
అందంగా, అకలమధ్య గుల బీలు
సొండువరని, తల్లో ముడవలేదు ! వడుకుని
లేచిన జత్తుని పైపైవ దువ్వుకుంది.

'మాచింగ్ గురించి మాట వరస కన్నా
అలోచించలేదు వని మనిషిలా కనబడ
కుండా, కాస్త శుభ్ర పడిందంటే ! ఆమె
మనసంతా అసంప్రసాది, ఆక్రోశాలో నిండి
వుంది సంఘ బిచ్చలెంతో మంది వున్నా,
బాధకి తానొక్కరే అన్నంత బాధ! అంతా
యాంత్రికం ! ఈ యాంత్రిక యుగంలో
తానూ ఓ యంత్రం !

ఇంతకీ, ఆరోజు ప్రత్యేకత ఏమంటే,
తనని చూసుకోవటానికి ఎవరో వస్తున్నారా!
మరైతే, ఆమెలో ఆ 'పులకింత'
లేదెందుకో ! ఇదామెకు సారి, సారికి
మనసులో బరువుని వింపుతూ వస్తున్నా,
అలవాటైతే పన్నెపోయింది. ఈ నాటకం
ఒక్కసారా, రెండుసార్లా ! ఇది పదమూడో
సారి! మొదటి రెండుసార్లు, తానూ అనుభ
వించింది పులకింత! కానీ, ఆ తర్వాత మంచి
నైరాళ్ళమే! పులకింతకు బదులు, ఒళ్లంతా
పురుగులు పాకినట్లుగా వుందివ్వడం!

అందరి ముందూ కూర్చుని, కూర్చుని
లేవటం ఆమెకు కావలసిందివ్వలేదుగానీ,
అవమానాన్నే మిగిల్చింది. వ్యక్తిత్వాన్ని
చంపింది. మనసుని నలిపిపారేసింది. దుర్బర
భారాన్ని పెంచింది! పలు బిగబెట్టి,
వన్నెండుసార్లు అలా కూర్చుని లేచింది.
ఇక ఛన్నే ఆపని చేయనని పెద్దగా
విడిచింది.

కానీ, రావటానికైతే వస్తున్న సంబంధా
లను, ప్రయత్నించకుండా వదిలేసుకోవటానికి
యిష్టంలేదు. నీరజఅమ్మా, నాన్నలకు! 'ఈ
ఒక్కసారికే యిక నిన్ను బాధ పెట్టము.
ముసలి వాళ్లని కాస్త జాలితలమ' అంటూ
ఆమె కాళ్ళా, వేళ్ళా వడి, నెత్తివోరూ బాదు

నీరజ

సద్బంధి విశేషాలన్నీ

కున్నారు. తలితండ్రుల ఆ వరిస్థితికీ నీరజ
కళ్ళు చెమర్చాయి. అందరి ఆడబడుతున్నాగ,
ఆ వయసులో పెళ్లి కావాలన్న కోరిక తనకు
వున్నట్టుగా, అందరి తలితండ్రుల్లా
కూతురికి పెళ్లిచేసి, కళ్ళారా మాసి అనం
దింబాలని తన తలితండ్రులకుండటం కూడ
సహజమేనని గ్రహించింది. అందుకే, ఆఖరి
సారిగా వాళ్ళ దగ్గర ఒట్టువేయించుకుని,
యీ ఒక్కసారికి తలవంచించింది.
తయారైంది.

సాయంత్రం ఓదింటికల్లా వస్తామన్న
పెళ్లివారు వచ్చేవారు తంపనుగా !
నివరాలన్నీ ముందే తెలిసుంటాయి గనుక,
చూట్టానికి వెళ్లికొడుకు, అతనితో యిం
కెవరో వస్తే చాలదు ! ఉహూం యింటిల్ని
సాదీ, వెళ్లికొచ్చినట్టు తరలి రావటమే !

'ఇంట్లో ఓ బొమ్మ కుక్కని పెంచితే
దాన్ని తెచ్చే వారేమో' అన్నట్టుగా వస్తారు,
ఓ పదిమందికి తక్కువ లేకుండా ! చివరికి,
ఆ బొమ్మ కుక్క అమోదం కూడ కావా
రేమో !

కుదరక సోయినా, ఆ నాటి మంచి
యిలా వచ్చి పోయే వారిని ఓ స్వీటూ, ఓ
హోటూ, వెరొక కన్నడు కాపితో చేపు
తూనే వున్నారు- తన వాళ్ళ ! ఏం ఒరక్క
సోయినా, అవ్వలు మట్టుకు మిగులు
తున్నాయి.

అడవిల వెళ్లి చేసిన తర్వాత అవ్వ
మిగిలినా, అదొక సత్యస్మితనా మిగిల్చే
దేమో! కానీ, ముప్పొడ అంతా శూన్యం!
సాంప్రదాయమట, సాంప్రదాయం!
మనిషి వ్యక్తిత్వాన్ని లాగి వడేసి. తనన్ని

అన్ని విధాలా బలహీన పరిచే యీ సాంప్రదాయం ఏందు కింకా కొనసాగుతూందో అర్థం కాదు!

‘అమ్మాయిని మాట్లాడికి వచ్చినప్పుడు ప్రొద్దున భోజనం కూడా వరిగా చేయలేమో- వాళ్లు పెట్టింది బాగా మెక్కటందుకు కడుపుతో బోల్తా భాళి వుండాలని!’ అనిపిస్తుంది నీరజకు.

రావలానికి ముందర, వాల్చింటోనో, లేదా ఏ హోటల్లోనో తిని, “మా కోసం క్రమించి, మీరేమీ తయారుచేయ నవసరం లేదు మేము తినే వస్తున్నాము” అంటే ఏంత బావుణ్ణు! ఇదికూడ అనిపిస్తుంది నీరజకు.

కానీ సాంప్రదాయ రద్దుకి ఏ యుగం రావాలి! నీరజకు యీ తతం అంతా యిష్టం లేకపోయినా, చేసేదేం లేక, వచ్చి వెళ్ళివారి ముందు కూర్చుంది. ఆమె ముందులో కళకన్నా, వరిశిలపే అణగర్చుకున్న అత్తాల్లిమానం కనిపిస్తుంది!

అలావచ్చి కూర్చున్న ఊణం నుంచి, తానొక షోకనులో జీవంలేని బొమ్మలాగ, కసాయి వాడి ముందు కట్టివడసిన నేకలాగ తలచి మానసికంగా నిలబెట్టడం పోతుంది.

అడవనగానే, ఏం దుకీ దుర్భరస్థితి వెదుక్కోవాలి? పెళ్ళికొడుకుల్ని చూసి నిమిత్తం, తామే వాల్చింటి కెందుకు వెళ్ళకూడదు! కొన్నాళ్ళు తనుకూ యీ మర్యాదల సందుకునే అవకాశం ఏందుకు

నీరజ పెళ్ళి

రుచి చూపించ కూడదు? అవతలి వాళ్ళు ఏమై పోయినా వరే, ఆ అలోచన లేకుండా వేలకు వేలు కట్టాలు వుచ్చుకునే అవకాశం అడపిల్లని కప్పనాళ్ళకి కూడా కొన్నాళ్ళివ్వకూడదా? అన్నట్లు తెలిసి వస్తుంది, యిదెంతటి కఠిన శిక్ష అని! ఇలా, జరుగుతున్న నేటి సాంప్రదాయం తల్లడిందులై తేనే, యీ వ్యవస్థలో మార్పు రాగలదా! లేకుంటే యింతే యీకన్నం వారికేనాటికే తెలిసిరాదు. చూద్దులేదు!

కీరుగుబాటు ధోరణిలో అలోచిస్తున్న నీరజకు, తండ్రి మాటలు వినిపించాయి.

“అమ్మాయిని ఏ మన్నా, అడగాలనుకుంటే అడగండి.” ఆ మాటలు విన్న నీరజకు ఒళ్లంతా కారం రాచినట్టుగా వుంది. తనకి వరికలన్నీ అనవసర మనిపించినా ఆ ఊణంలో అమె బలం! అవతలి వాళ్ళ అభిరుచికి తగినట్టు తల వంచాల్సిందే!

ఆ మాట కొన్నే తన కుండవా అభిరుచులు? పెళ్ళికొడుకుని తానూ ఏందుకు ప్రశ్నలు వేయకూడదు? తనని ప్రశ్నల వర్షంలో ముంచెత్తే, అతని బంధువర్గాన్ని తానూ ఏందుకు ప్రశ్నించ కూడదు.

ఉహూ, ఆ పని తాను చేయటం అవభ్యాతి!

“నీ పేరేమిటమ్మా?” ముందుగా ప్రశ్నించి వానిడ పెళ్ళికొడుకు తల్లి.

“పేరు తెలియకుండానే యింత దూరం వచ్చిందా?” అని మనసులో యీనడించుకుని, “నీరజ” అంది ఏ భావమూ కనక్కండా!

“పంగితం వచ్చా?”
లేకుంటే, మాకు పనికిరాదన్నట్టుంది అతని తండ్రి ప్రశ్న!

“నేర్చుకో లేదు”
ఏమైతే తనకేం అన్నట్టు సూటిగా వుంది నీరజ ననూభాసం.

“మీకు అతిథి కళలంపె యిష్టమా?”
తన కుందో, లేదో. అన్నకు భార్యగా వచ్చే దానికి తప్పకుండా వుండిశీరా అన్నట్టుగా వుంది అతని చెటెలి ప్రశ్న! కొద్దిగా స్పృహవ్వటికే, నీరజకు బింకం వచ్చింది.

“లేదు” అంది ముక్క విరిచినట్టుగా.
నీరజ సిగ్గుతో చచ్చిపోయి, వంచిన తల విత్తకుండా కూర్చోలేదు.

హాయిగా, అందర్నీ బాగా చూస్తూనే కూర్చుంది. పెళ్ళికొడుకు, తన స్నేహితునికీ పైగ చేస్తున్నాడు, “నువ్వు ఏదో అడుగు” అని.

నీరజకు, అతని చర్య యింకా ఒళ్ళు మండిపోయేలా చేసింది.

“చేసుకునేది మన్నా? నీ స్నేహితుడా?” అని అడగాలనిపించింది. కానీ, ఆ స్నేహితుడో అడగాలన్న కోరిక వున్నప్పటికీ, జంకువల్ల కాబోలు, “వద్దు” అన్నట్టు చెయ్యి వూసాడు.

అది గమనించింది నీరజ.

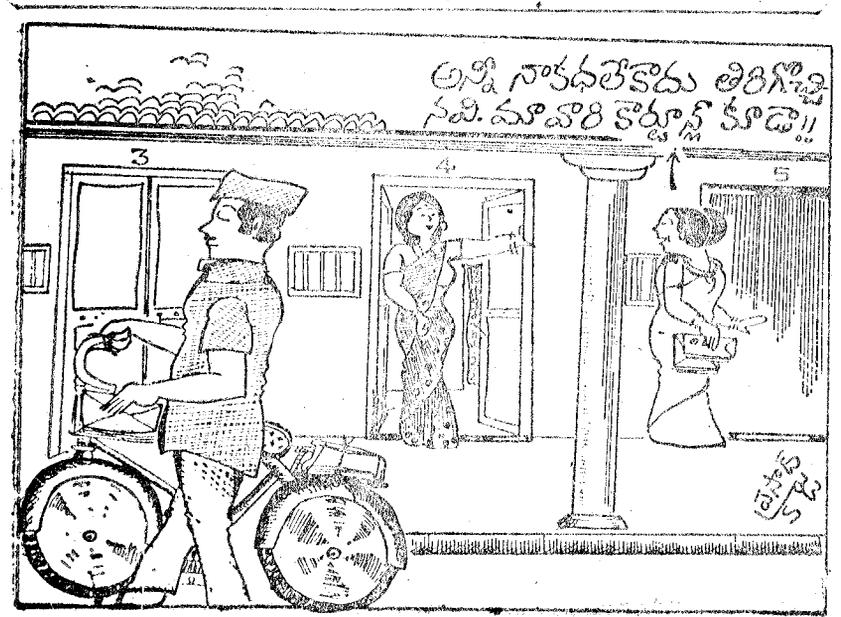
“బతికావు పో, లేకుంటే, యివ్వాలి నీ తిక్కణచేదాన్ని” అనుకుంది మనసులో.

లేకుంటే, వాళ్ళ తరపుగా, ఏందోచ్చి, ఏదడిగినా, తాను అలెనివయంగా సమాభాసం యివ్వాలి. అప్పుడే మంచి లేకుంటే, “మాకు మీ పిల్ల వద్దు” అని వెళ్ళిపోతారు. ఇక, తమకు మిగిలింది నిరాశలా, నిష్పూర్ణులూను.

తనూ ఓ యింటికి యిల్లాలై, తల్లె... హాయిగా, మనస్సుగా బ్రతకాలని ఏ యువతికి వుండదు? విచ్చిసార్లనీ, నిన్నాళ్ళనీ యీ పరీక్షలకు ఓరిమి వహించి, వూరుకుంటుంది?

ముట్టుకుంటే, భగ్గుమనేలా అయిందీ నీరజ.

ఇక, పెళ్ళి కొడుకులుంగా!

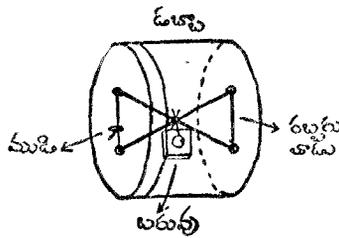

పొమ్మని తోస్తే తిరిగివచ్చే డబ్బా

ఈ గారడికి కావలసిన వస్తువులు :-
 1. పెద్ద గుండ్రని ఖాళీ డబ్బా, 2. పొడుగుపాటి బలమైన రబ్బరు ముక్క. 3 దారం, 4 బరువైన ఇసుక ముక్క.

పెద్ద పాలపొడి డబ్బా గానీ, మరేదైనా గుండ్రని పెద్ద ఖాళీ డబ్బా గానీ - మూత ఉన్నది అవసరం ఈ డబ్బా మట్టులోనూ, మూతలోనూ మేకుతో మూడు నాలుగు అంగుళాలు ఎడంగా, రెండేసి చిల్లలు పొడవాలి. బలమైన రబ్బరు ముక్కను ఈ నాలుగు చిల్లలలో నుంచీ దూర్చి బిగించి, ముడి వెయ్యాలి. డబ్బాలోవల, సరిగ్గా మధ్యలో రెండు రబ్బరు ముక్కలను

దగ్గరగా లాగి అక్కడ ఒక బరువు కట్టాలి. పాత తాళం గానీ, మరి ఏదైనా ఇసుక వస్తువుగానీ ఇందుకు వనికి వస్తుంది.

ఇప్పుడు ఈ డబ్బాని నేలనివాడ పెట్టి, ఎడరకి తోస్తే దొర్లుకుంటూ కొంత

దూరం వెళ్ళి, అగి, మళ్ళీ వెనక్కి దొర్లు కుంటూ బరువుదేరిన చోటికే వచ్చి అగు తుంది!

ముందుకి తోసినప్పుడు డబ్బా దొర్లు కుంటూ ముందుకి సోతూ ఉన్నప్పుడు రోవల కట్టిన బరువు ఉన్నచోటనే ఉండి, రబ్బరు తాళాని మెలితప్పుతుంది. మళ్ళీ మెరిక విడిపోయినప్పుడు వెనక్కి దొర్లు కుంటూ వస్తుంది.

రోవల ఉన్న రబ్బరు ముక్కలకి బరువు కట్టేవని తెలియని మీ సేసాతులు ఈ గమ్మత్తునూచి చాలా ఆశ్చర్యపడతారు. డాక్టర్ మహీధర నళినీయోనాన్

వంతోచ్చింది. ఆయన ఆయనకు తోచిన అనుమానాలన్నీ ప్రశ్నలుగా కురిపించే హక్కుని మరి మరి పొందిన వ్యక్తి!

మొదలు వెట్టారు,
 “నీ గూపేమిటి?” - చెప్పింది.
 “నీడెట్ ఆఫ్ బర్నిమిటి?” చెప్పింది.
 “నీకు బాగా వండటం చేతనానా?” - చెప్పింది.

“ఇదీ ఓ ప్రశ్నే” అనుకుంది. “కాస్త మర్యాద యివ్వటం కూడ నేర్చుకోండి” అనాలనిపించింది. అయినా, అప్పటికి పూరుకుంది.

“నీకు కాలేజీలో బాయ్ (ఫ్రెండ్) వున్నారా?”

“ఈ ప్రశ్న దేనికో” అనిపించినా, “లేదు” అంది ఓ నిమిషం ఆలోచించి! ఆ తర్వాత, “మీకు గర్ల (ఫ్రెండ్స్) వున్నారా?” అని అడగాలని పించింది. కానీ అతని వంతు యింకా ముగియలేదని తెలిసి పూరుకుంది.

“నావెల్స్ చదవటంలో యింటరెస్ట్ వుందా?” విసుగ్గా వుంది నీరజకు.

‘ఫట్’ మని కొడదామని పించింది. అయినా మనసులో, “శాంతి, శాంతి” అనుకుంది. “చదువుతాను” అంది ముక్త ఎరిగా.

“ఎ లాంటివి? సెక్స్వా? అన్ స్టోరీసా?”

నీరజ యిక వుండలేక పోయింది. ఇత నిలాంటి చమ్య ప్రశ్నలు వేస్తుంటే, చుట్టూ వున్న వాళ్లంతా పూరుకున్నారేమిటి? అని ఆశ్చర్యపోయింది.

కొద్దిగా ఆమె కన్నుల్లో నీళ్లు తిరిగియి కూడ!

గమనించాడు వెళ్ళి కొడుకు.

“మీరంత సీరియస్ గా తీసుకోవలసిన అవసరం లేదు. “ఇటీవ్ ఎ కామన్ ఫింగ్” అని సర్ బోయాడు. “నీ పేండా కూడు” అనుకుని భగ్గుమన్న మనసుతో లేచి నిలబడింది నీరజ.

“చూడండి మిస్టర్, కాలజీసానికి, సరదాకి మీకు కావాలంటే ఆడవాళ్ళు వేరే దొరుకుతారు. ముందు నన్ను వెళ్ళి చేసుకోవటం యిష్టమేనా? లేదా? అన్న దానికి జవాబివ్వండి. అదే యిక్కడతేలాల్సిన నిషయం, మీ అర్థం లేని ప్రశ్నలకు జవాబులు కావు” అని, కారిపోతున్న కన్నీటిని తుడిచేసుకుని, రోవలకు వెళ్ళి పోయింది నీరజ.

అనుకోని ఆ పరీణామానికి అందరూ శిలలై పోయారు.

వెళ్ళి కొడుకు మొహం నల్లబడ్డది! వాళ్ళనాళ్ళ మొహాలు కండాం! నీరజ తలితండ్రుల మొహాలు పాలి పోయాయి!

నిలాగో లేరుటని,
 “అమ్మాయికి యివాళ కాస్త నలతగా వుంది. ఆ విసుగులో నీదో అనేసింది. తప్పక భావించకండి డ్ మించండి” అంటూ చేతులు నలుపుకుంటున్నాడు నీరజ తండ్రి!

తల్లి గాభరాగా నిలచుండి పోయింది. “మీను వెళ్ళి శుభ్రం వ్రాస్తామండి” అని వెళ్ళిపోయారు పెచ్చిన వాళ్ళు.

‘నీమి వ్రాస్తారో, ఎలా ఒప్పుకుంటారో, అంతా సర్వనాశనం చేసి పెట్టింది’ అని, నయసాచ్చిన గాతుర్ని సైకి నీమి అనలేక లోలోవల అనుకున్నారు నీరజ తండ్రి.

ప్రయాణంలో నగానికి పైగా దూరం వెళ్ళిన తర్వాత, యింజన్ ఫైయల్ బండాగి పోయినంత నిస్సహా వాళ్ళలో ప్రవేశించింది. నీమి చేయాలో వాళ్ళ కర్థం కాని పరిస్థితిలో ఆ శుభ్రం వచ్చింది

“మీ అమ్మాయి మా అబ్బాయికి వచ్చింది. ముహూర్తాలు పెట్టించండి” అన్న కుభవార్త!

శ్రాంతి భాష

పోస్టుద్వారా ఉచిత ట్యూషన్లు. నాలుగు వలల పబ్లిసిటీ కోర్సులు, ఇంటిపట్టణ ఇంగ్లీషు ద్వారా వేర్వేరు వంటి వివరములకు అడ్మినిస్ట్రేటివ్ నిరముకు స్వతంత్ర అక్షరము (వాసిన సామ్మెంట్) కవరు పంపవలెనా.

Principal,
IMPERIAL INSTITUTES(A.P.W.)
Doriwalan, DELHI-110005.

యూకాన్
పేలుచుండ్లు
నివారణి.
అన్ని షాపులలో దొరకును

మానసారా. విజయవాడ - 2.

WHEN NATURE FAILS

New మరింతవీత్తు, పొడుగు తాగలదు
H Super (2మందికి 8లక్షల వరకు వూచి) eight (For Super Heightness)
వినియోగించుటకు సులభమైనది. (సంపాదన) (వినియోగించుటకు) మా హైటెక్స్ **HYTEX** టాబ్లెట్లను తాడండి. రియోసెంటివైతము. (స్త్రీలు, పురుషులు) తాడాల వుప్పుకోవచ్చు. **HYTEX** is a great name and meant for popular people. 1 Phail (20 T. A. B. S.) Rs. 7.50 advance By M.O. 3 Phails (60 Tabs) Rs. 15/- money order by advance. M/s. VICTORIA COMMERCIAL COY, Beat No. 1, Ambala Cantt-133001 (N.I.) Correspond in English (AMW/11/78)

పైకో - సెక్స్ - థెరాపీ

సంతానములకు, గర్భవిరోధమునకు, ముఖ వ్యాధులు, బహుస్థైర్య వ్యాధుల నివారణకు, వక్షోజి రొండర్వంకొరకు, బిడ్డకు బిడ్డకు మధ్య ఏడం, అంగం చిన్నదై చచ్చి, సరముల బలహీనత పోగొట్టి నిర్వృత్తికి, పుష్కలములో యువ్వనక్కర పొందుటకు, ధాతు పుష్టికి, ఇంకా అనేక అంతరంగిక సమస్యల పరిష్కారమునకు సంకల్పించండి.
డా॥ వై.వి.యస్. మోహనరావు,
దుర్గ గుడి అప్పింగ్, బ్రాహ్మణ వీధి,
విజయవాడ-520001.

నీరజ పెళ్లి

ఇంటిల్లిపాదీ, ఆళ్ళర్యానందాలలో మునిగి వంటి దూరం వెళ్లిపోయారు!

అమ్మాయి అలా ప్రవర్తించినా, దేవుడు ముందరే ముడిపేసి పెట్టాడు కాబట్టి, వాళ్లని ఆ దేవుడే ఒప్పించాడు" అని సాంగి పోయింది నీరజ తల్లి.

నీరజ పెళ్లి జరిగిపోయింది. ఆమె కూడ మరో గృహిణి ఐపోయింది.

మొదటి సారిగా, భర్తలో ఏకాంతంలో పువ్వువచ్చుతుంది అని నీరజ,

"అలాంటి దూపుల కొచ్చినప్పుడు మీకు అతి దురుసుగా సమాధానం చెప్పాను. అది అపాంధావమని మీరు భావించారేమో గానీ, నాలో పేరుకుపోయిన బాధాతిశయమే అలా ప్రతిభ్యవించింది. నన్ను క్షమించండి. నేటికీ నాకు అతి ఆప్యర్యకరమైన సంగతి; మీరు నన్ను చేసుకోవడానికి అంగీకరించటం. ఓర్పు వీడి, అంత దురుసుగా అన్న నిమిషమే నేను నిర్లయించుకున్నాను; 'తప్పి పోయిన సంబంధాల్లో యిదీ ఒకటి' అని. కానీ, మీరు మానవాలీతులు. నన్నే చేసు కున్నారు. నేటినుంచి నా జైతం మీరే" అంటూ క్షమాపణ కోరింది భర్తని.

అందు కతమ;
"లేదు నీరజా, తప్ప నీదే కాదు: మాలో కూడ వుంది. ముందర తెలియ లేదు కానీ, యింటి కొచ్చిన తర్వాత మీ యింటి జరిగిన దాని మీదో చర్చ చేసు కున్నాము. మా మామయ్య ఒకాయన వున్నారు, ఆయన గొప్ప ఆడర్వంతుడు. ఇలాంటి సనాతన సాంప్రదాయాలన్నీ నచ్చవు ఆయనకు. అందుకే, పెళ్లిచూపు అకు రమ్మని పిలిచినా రాలేదు. అప్పు డాయన ఓ 'పిచ్చివాడు'గా తోచాడు మాకు. కానీ, యిదంతా దిన్న తర్వాత, ఆయన నీ పరంగా ఆలోచించి, అప్పటి నీ మనో స్థితి తిల పుంటుందో వివరించారు. తప్ప మాదే పని మమ్మల్నే విందించాడు. ఆయన నోటి మాటలు వింటుంటేనే, మా ఆండరి మనసుల్లోనూ మార్పు రాసింది. ముప్పు దివరి సారిగా కప్పిళ్ళు తుడుచుకుంటూ, లోపలకు వెళ్లిపోయిన దృశ్యమే నా కళ్ల ముందు విలవ సోచింది. నీ బాధ నా కర్మ మైంది నీరజా! వెంటనే నేను చెప్పాను,

దోమలు కుట్టులేని దుస్తులు

దుర్వరమైన శీతోష్ణ సరిస్థితులు గల నై దీరియా, దూర సాహ్య ప్రాంతాలలో జైకాల్-అమూర్ రైల్వే విమాణం సాగిస్తున్నవారికి మాస్కో-జాళి సంస్థ ప్రత్యేక రకం ప్రాయోగిక దుస్తులను సరఫరా చేసింది దోమలను దూరంగా సారద్రోలే పదార్థంతో రూపొందించిన ప్రత్యేక మైన నూలుతో యీ దుస్తులను తయారు చేశారు. ఈ కొత్త దుస్తులు దోమ కాటు నిరోధానికి బాగా వుపకరించడంలో యిప్పుడీ దుస్తుల తయారీ భారీ విత్తున సాగుతున్నాయి.

మరో సంస్థ అగ్ని నిరోధక ఊలు దుస్తులను తయారు చేసింది. ఇవి విచ్చులో వేసినప్పటికీ కాలపు. ఈ సంస్థ క్రిమి నిరోధక నూలును సైతం రూపొందించింది. వైద్య శాస్త్ర వేత్తలు యీ దుస్తులను ప్రశంసించారు.

నిచ్చే చేసుకుంటానని. మా అమ్మ, నాన్న గారు కూడ ఏమీ అనలేదు.

నీరజా, మామమ్మల్నూ వేసిన తర్వాత మీద పొందాల్సిన వాళ్ళునీ నేను ముందుగా కోరినట్లు ప్రవర్తించారోజా. పెళ్లై తప్పి నిండిన మనసులో యిచ్చే జవాబుకీ, యిటు, అటు తేల్చుకుండా విసిగించేవాడు యిచ్చే జవాబుకీ చాల తేడా వుంటుంది. ఆ మనో:ప్రవృత్తి అలా వుంటుంది గానీ, తప్ప నీది కాదు. ముప్పు కూడ నన్ను క్షమించాలి. మానసికంగా, ఓ అనుభూతిని సొందాలి గానీ, పెళ్లిళ్ళు కట్టుకొనుకంటే, పనికిరాని సంప్రదాయాల మీద ఆధారపడ కూడదని తెలుసుకున్నాను నీరజా!

"జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. అయినా సారీ! రేపు మన విల్లల కా ప్రేడం యిచ్చేద్దాంలే" అంటూ నీరజకు యింకా దగ్గరగా జరిగాడు నీరజా నాడు!

ముందు అతన్ని మరో రకంగా భావించిన నీరజ యిప్పుడు మనస్ఫూర్తిగా, అతనికి తనని లా సర్పించుకుంది!